

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

HOMENATGE A RAMON LLULL ■ El quartet liderat pel pianista manresà Manel Camp estrena a la capital del Bages «Art», el muntatge amb què homenatgen la figura de Ramon Llull a partir de rellegir en clau de jazz alguns dels seus textos. L'espectacle, en el qual també participen l'actor Joan Crosas i l'artista circense Manolo Alcántara, va omplir la platea del teatre Kursaal abans d'emprendre el seu recorregut per locals d'arreu del país

L'ESTRENA DE LA PROPOSTA va omplir la platea d'amics i familiars dels seus protagonistes. **1** Imatge de l'espectacle damunt de l'escenari del Kursaal. **2** Joan Crosas, en primer terme, va posar veu al filòsof. **3** Jaume Falconer signa l'escenografia del muntatge

Mística medieval a prova de jazz i de circ

► L'estrena de l'espectacle de Manel Camp basat en textos de Ramon Llull omple la Sala Gran del Kursaal amb una proposta centrada en la música i amb la complicitat del rapsode Joan Crosas i dels moviments de l'artista i acòbata Manolo Alcántara

Crònica

PEP CORRAL VILELLA | MANRESA

Nit d'estrena i de sensacions oposades, la d'aquest divendres al teatre Kursaal de Manresa. D'una banda, els nervis i l'expectativa per la posada de llarg d'un muntatge que està pensat per tenir un recorregut dilatat; i d'altra banda, la tranquil·litat de saber-se en mans d'uns intèrprets de trajectòria consolidada i pel confort d'una xarxa de valors amb prop de set segles de recorregut.

La relectura de les Ars de Ramon Llull en clau de jazz i circ a càrrec del quartet de músics liderat per Manel Camp (juntament amb Horacio Fumero, Matthew Simon i Lluís Ribalta) va aterrar a la Sala Gran del teatre manresà amb la complicitat de l'artista circense Manolo Alcántara i de l'actor Joan Crosas -relegat a un paper pràcticament testimonial-, aportant-hi

les seves inconfusibles cordes vocals per posar veu al filòsof.

Més enllà de la seva traducció escènica, però, l'arrel i els fonaments del projecte recauen en la música composta per a l'ocasió i inspirada pels nou principis lul·lians: bondat, grandesa, eternitat, poder, saviesa, voluntat, veritat, virtut i glòria. Nou idees bàsiques traduïdes en nou peces unides per un regust jazzístic en què cada membre del quartet sembla tenir assegurats tant els seus passatges de lluïment com els seus moments gregaris, condensats en poc més d'una hora.

Filosofia en fusta

Malgrat el pes específic de les partitures en l'espectacle que es va estrenar abans d'ahir a la nit al Kursaal, no s'ha de deixar de banda la posada en escena del muntatge, impregnada de l'estil de l'artista mallorquí Jaume Falconer, encarregat de donar-li forma, i del de la dissenyadora de roba manresana Míriam Ponsa, responsable del

Els fonaments del projecte recauen en la música composta per a l'ocasió i inspirada pels nou principis lul·lians

Malgrat el pes específic de les partitures en l'espectacle, no s'ha de deixar de banda la posada en escena del muntatge

vestuari dels personatges.

Basada en una estructura de caixes i de llistons de fusta d'aspecte subratlladament orgànic, l'escenografia d'Art apareix com un espai críptic i amb múltiples facetes -des del decorat fins a l'espai elevat, passant per servir d'instruments de percussió- en el qual cada espectador projecti les seves elucubracions. Una dinàmica a la qual també contribueixen els moviments d'Alcántara sobre l'escenari, que fa semblar fàcilment realitzables cadascun dels passos de la coreografia, malgrat el que pugui dictar el sentit comú.

Són, precisament, les interaccions d'Alcántara amb aquesta escenografia i, sobretot, els fragments de text recitats per l'actor Joan Crosas els que tracen un fil conductor més fàcilment identificable entre l'espectacle i el pensament de Ramon Llull a partir de moments clau de la seva biografia, bàsicament relacionats amb visions de caire místic i amb el moment en què el pare de la lògica computacional pren la determinació de posar per escrit les seves reflexions i revelacions.

Tota una sèrie d'elements que, aparentment, semblen inconnexos i amorfs que, com les fustes de Falconer, tan sols acaben demostrant la seva raó de ser en el moment en què formen una estructura comuna que només s'aguanten gràcies al paper que desenvolupa cada part per separat.

Camí endavant

La representació de divendres al vespre es va mostrar com la primera prova de foc d'Art davant el

públic abans, fins i tot, que el disc amb les músiques del muntatge surti al mercat. Una mena de tret de sortida simbòlic davant d'una platea farcida d'amics i familiars dels responsables de l'espectacle, tal com va quedar palès una vegada va acabar l'actuació, quan els intèrprets van baixar al pati de butaques per conversar animadament amb els presents durant una bona estona.

Passada aquesta lliçó inaugural, el muntatge de Manel Camp i companyia emprèn ara un periple a la recerca de noves ciutats i nous teatres en els quals exportar el seu format. En aquest sentit, l'any que ve es presenta com una oportunitat d'or, coincidint amb el 700 aniversari de la mort del pensador. Una xifra llamenerament rodona que, ben segur, es traduirà també en diversos actes arreu de la geografia catalana en record d'una figura tan central en el pensament europeu medieval com, segurament, poc coneguda pel gran públic. El formi qui el formi.